

22 e tref Rom 5:15-21
Västerslättskyrkan 20131027

1. Genom den förste Adam kom synden in i världen.

Gud hade gett tydliga instruktioner till de första människorna hur de skulle leva i Edens lustgård. De hade en enorm frihet. Gud var oändligt generös mot dessa människor. Det var bara ett förbehåll. *Herren Gud gav detta bud: "Du får äta av alla träd i trädgården utom av trädet som ger kunskap om gott och ont. Den dag du äter av det trädet skall du dö."* 1 Mos 2:16-17

Vi känner till hur det gick sedan. Ormen från urtiden, han som kallas djävul och satan, kom och sådde misstro i Evas hjärta. Han frågar Eva: *"Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av något träd i trädgården?"* På det sättet försöker ormen att framställa Gud som en snål och gnidig Gud som inte unnade människorna något.

Men sanningen är att Gud varit väldigt generös och sagt: *"Du får äta av alla träd i trädgården utom av trädet som ger kunskap om gott och ont"*. De hade fått löftet att äta av alla träd utom av ett.

Genast går Eva in i en försvarsställning gentemot Gud och säger: *"Vi får äta frukt från träden, men om frukten från trädet mitt i trädgården har Gud sagt: Ät den inte och rör den inte!" Gör ni det kommer ni att dö."*

Eva hon visste vad Gud hade sagt, men hon lägger till några ord som Gud aldrig någonsin hade sagt: *och rör*

den inte!, ofta betar vi människor på det viset. Vi lägger till ord som Gud aldrig någonsin har sagt. Vi lägger nya bördor på oss själva och på andra. Sådant som Gud aldrig någonsin har förväntat sig av oss. Vi kan höra det där ekot från oss själva och andra: Du måste, du måste, Du får inte, du får inte. Förr i tiden fanns det syndakataloger med sådant som man inte fick göra som kristen, nu har vi andra kataloger som förslavar våra liv.

Ormens sista frestelse får Eva att sträcka ut sin hand och greppa frukten av trädet som ger kunskap om gott och ont. Ormen sade: *"Ni kommer visst inte att dö. Men Gud vet att den dag ni äter av frukten öppnas era ögon, och ni blir som gudar med kunskap om gott och ont."* Frestelsen bestod i att bli som Gud.

Hon åt och det gjorde också mannen.

Så var syndafallet ett faktum. Synd och död hade kommit in i mänskligheten. Generation efter generation har fått dras med denna defekt.

Vi ser det i de första människobarnen hur avund och vrede ledde Kain till att dräpa sin broder Abel. Ingen människa har levat sitt liv här på jorden har kunnat vara befriad från synd.

Även den perfekte Paulus klagar och säger: *Det goda som jag vill gör jag inte, men det onda som jag inte vill det gör jag.* Och det värsta är att vi aldrig tycks kunna lära oss. Smygande kommer de onda tankarna. Ibland kommer vi på oss själva hur vi säger ord som vi helst av allt skulle ha önskat att de aldrig hade blivit sagda, och kanske vi märker att orden har gjort den andre så oändligt ledsen. Vi kan också slingra oss

genom livet med lögn av alla de slag som trasslar till livet på olika sätt. Jag hörde Stefan Einhorn i ett TV program som menade att en människa i genomsnitt ljugar minst 7 gånger per dag.

Den synd som var och en fastnar i skiljer sig från människa till människa. Men alla har vi syndat.

Det heter att syndens lön är döden och dödens verklighet blir vi ständigt påmind om. Varje söndag läser vi upp namnen på de som dött i vår församling under en vecka. På allhelgona är listan lång över de döda under ett år. En död som inte tar hänsyn till ålder eller social ställning.

Det är förelagt oss människor att vi en gång ska dö. Adams syndafall fick alltså konsekvenser för alla människor, med synd och död.

2. Genom Jesus Kristus, som ibland kallas den siste Adam, har alla fått del av Guds överflödande nåd.

Liksom den förste Adams synd fick konsekvenser för hela mänskligheten, så har också Jesu lidande, död och uppståndelse fått konsekvenser för alla människor.

Det Jesus gjorde när han led och dog på det mellersta korset var att bära alla människors synd och skuld i vårt ställe. Självtog han som Guds son helt utan synd, men han tog våra synder. *Våra synder bar han i sin kropp upp på träpålen* 2 Petr 2:24

Innan han döptes bekände han och tog på sig alla våra synder. Adams och Evas och alla andra människors synd som levat och kommer att leva.

Jesus tog på sig våra synder för att vi skulle kunna bli förlåtna.

Det står: *alla har syndat och fått del av Guds överflödande nåd.*

När Gud genom Jesus ger oss nåden så flödar den över. *"Han fyller min bägare till brädden"*, eller som det hette i den gamla översättningen av Bibeln. *"Han låter min bägare flöda över"*. Det betyder att när Gud ger oss av sin nåd, sin förlåtelse, sin rättfärdighet, så flödar den över. Gud nöjer sig inte med att förlåta till 75% eller 90%, inte ens 99% utan Gud ger en full förlåtelse. När Gud förlåter så är det som när vi trycker på deleteknappen på datorn omedelbart raderas alltsammans, ingenting finns kvar. *Han renar oss från all synd, han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.*

Det fick Adam och Eva erfara sedan de bekänt inför Gud vad de gjort, precis som det var. De fick ta emot det eviga evangeliet om vad Jesus, som säger att *"Kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud, men själv bli stungen i hälen"*

Guds nåd innefattar även att vi genom Jesus har ett hopp om ett evigt liv. Vi har ett framtidshopp. Vi tror att Jesus är uppståndelsen och livet. Han som har öppnat pärleporten så att jag kan komma in.

Ingen annan än Jesus kan ge oss en sådan frälsning.

Det är endast i Jesusnamnet som vi kan bli frälsta.

Jesus ger oss trygghet i livet, likaväl som i döden. När livets afton kommer så får vi lägga oss ned i frid och i frid får vi somna in.